

Tájékoztató
Adólevonas építési szolgáltatások esetén

Előzetes megjegyzés

Az illegális építőipari tevékenység korlátozásáról 2001.08.30-an hozott törvény (BGBI I S. 2267) életbe lépésével az építési szolgáltatások során felmerülő adókövetelések biztosítására adólevonas került bevezetésre. Az ezzel kapcsolatos rendelkezéseket a Jövedelemadó-törvény új VII. Fejezete tartalmazza (EStG Jövedelemadó-törvény 48-48 d. §-a). 2002. január 1-jétől ezek szerint az építési szolgáltatások bizonyos megbízóinak belföldön az építési szolgáltató vállalat számlájának ellenertekeként 15 %-os adólevonást kell eszközölniük, ha nem rendelkeznek az illetékes adóhivatal által kiállított mentesítő igazolással.

Az adólevonas bevezetésével összefüggésben ezen kívül olyan építőipari vállalatok számára, amelyek szexhelye vagy ügyvezetése külföldön van, az adóhivatalok központi helyi illetékességet hoztak létre Németországban. Ez kiterjed az adott vállalat által foglalkoztatott külföldi lakóhelyű munkavállalókra érvényes beradó-levonási eljárásra és jövedelemadóztatásra is.

Az alábbiakban részletesen ismertetésre kerül az adólevonas, a levonas összegének beszámítása és esetleges megterítése, valamint a mentesítési eljárás.

Kik azok a szolgáltatást igénylők (megbízók), akik adólevonásra kötelezettek?

Erintett minden közjogi személy és minden vállalkozás az UStG Forgalmiadó-törvény 2. §-a értelmében, akik számára valaki belföldön építési szolgáltatásokat nyújt. Csak azok az építési szolgáltatások érintettek, amelyeket a vállalkozó vállalata számára igénybe vesz. Vállalkozónak az tekintendő, aki önállóan végez ipari vagy szakmai tevékenységet. Ennek során a vállalkozás kiterjed a vállalkozó teljes ipari vagy szakmai tevékenységére. Ezáltal azok a vállalkozók, akik nem adnak le forgalmiadó-bevallást (pl. kisvállalkozók UStG 19. §), általában adózó mező- és erdőgazdák (UStG 24. §), valamint olyan vállalkozók, akik kizárólag adómentes forgalmat bonyolítanak le, például okaert berbeadásból vagy haszonberbeadásból, szintén adólevonásra kötelezettek.

Melyek azok a szolgáltatások, amelyekre az adólevonási eljárás kiterjed?

Az adólevonas csak építési szolgáltatásokat érint. Ezek az EStG 48. §-ának (1) bekezdése szerint mindazok a szolgáltatások, amelyek építmények előállítására, javítására, karbantartására, átalakítására vagy felszámolására szolgálnak. A törvényhozó ezzel átvette a az SGB III Adótörvénykönyv 211. §-ának (1) bekezdése szerinti definíciót. Az SGB III 211.§-a (2) bekezdésének 2. mondatát az Építőüzemi rendelet 1. és 2. §-a konkretizálja. Ez azonban nem jelenti azt, hogy csak olyan építőüzemek szolgáltatásaira terjed ki, amelyek a teli építkezési támogatás hatáskörébe tartoznak. Az adólevonási eljárás sokkal inkább azokra az építési szolgáltatásokra is vonatkozik, melyeket olyan üzemek nyújtanak, amelyeket az Építőüzemi rendelet 2. §-a kizár a teli építési támogatás köréből. Tervezési szolgáltatások (pl. építész és statikai tervezők reszeről) ebben az értelemben nem számítanak építési szolgáltatásoknak, de bevonandók az adólevonási eljárásba, ha azok építési szolgáltatások mellékszolgáltatásai. A mellékszolgáltatás általánosan osztja a szerződést megszabó fő szolgáltatás sorsát.

Segítségként annak a kérdésnek a megválaszolására, hogy mely munkákat kell építési szolgáltatásnak tekinteni, mellékletként csatoljuk ehhez a Tájékoztatóhoz az Építőüzemi rendelet 1. és 2. §-at. Az "építmény" értelmezésével kapcsolatban a tarifaszervezési jog vehető alapul. Annak értelmében az építmények "a földdel valamilyen módon összekötött vagy saját súlyuk következtében azon nyugvó, építőanyagokból vagy épületelemekből építőgépekkel előállított letesítmények" (a BAG Szövetsegi Munkaügyi Bíróság 1976. 01. 21-i - 4 AZR 71/75; AP 27. számú ítélete a TVG Tarifaszervezési törvény építőipari tarifaszervezésekről szóló 1. §-ára vonatkozólag).

Az adólevonási eljárás nem korlátozódik vállalkozási szerződésekre. Az eljárás akkor is alkalmazandó, ha az építési szolgáltatás alapját képező szerződés polgarjogilag ingó dolog előállítására irányuló vállalkozói szerződésnek minősítendő. Az sem lenyeges, hogy az építési szolgáltatás a szolgáltató vállalkozási rendeltetését képezi-e vagy sem, vagy hogy a szolgáltató vállalkozásával túlnyomórészt építési szolgáltatásokat nyújt-e vagy sem. Az adólevonási eljárás sokkal inkább akkor is érvényesül, ha valaki csak kivételesen végez építési szolgáltatást.

Az adólevonási eljárást a szolgáltatás igénylőjének (megbízónak) függetlenül attól vegre kell hajtania, hogy az építési szolgáltató (megbízott) székhelye belföldön vagy külföldön van. Szolgáltatónak számít az is, aki a szolgáltatást elszámolja anélkül, hogy ő vegezte volna azt. Az adólevonási eljárás előírásai ezáltal akkor is érvényesek a szolgáltatás igénylőjére, ha az építési szolgáltatás elvégzésével olyan fővállalkozót bíz, aki saját maga nem tevékenykedik építőüzemként, de vele számolja el a megbízott alvállalkozók szolgáltatásait. Ebben az esetben a fővállalkozó is szolgáltatást igénylő az általa megbízott alvállalkozókkal szemben, és ily módon saját maga is kötelezett adólevonásra.

Ha az építési szolgáltatás kivitelezésére szóló megbízást csak közvetítik (pl. olyan önsegélyező intézmények útján mint az úgynevezett gépkör), akkor nem a közvetítő köteles az adót levonni, hanem a szolgáltatás igénylője.

Milyen magas az adólevonás mértéke?

A szolgáltatás igénylője az ellenérték (ellenszolgáltatás) 15 %-át köteles visszatartani. Az ellenérték az építési szolgáltatás után járó fizetés plusz a forgalmi adó.

Szolidaritási pótlek nem kerül felszámításra a levonási összeg után.

Az ellenérték milyen mértékeig maradhat el az adólevonás?

A szolgáltatás igénylőjének (megbízónak, megrendelőnek) nem kell fogyanatosítania az adólevonást, ha a mindenkori szolgáltatónak (megbízottnak, vállalkozónak, szállítóknak) fizetendő ellenérték a folyó naptári évben előreláthatólag nem haladja meg az 5.000 €-t. Ez az adómentességi határ olyan szolgáltatásigénylő esetében, akik kizárólag berbeadásból és haszonberbeadásból bonyolít le forgalmat (UStG 4. § 12. szám 1. mondat) 15.000 €

Ezeknek az adómentességi határoknak (bagatellhatároknak) az alkalmazása egy bizonyos megbízott részére a folyó naptári évben fizetendő ellenértékek előrelátó vizsgálatát követeli meg a szolgáltatás igénylőjétől. Az adót ezért az 5.000 €, ill. 15.000 € alatti részletfizetés esetén is le kell vonni, ha várható az, hogy az adómentességi határt a folyó naptári évben túllépi.

Az adómentességi határok alkalmazásakor az egyazon megbízó részére a folyó naptári évben az egyes

megbízottak részéről már teljesített és előreláthatólag meg teljesítendő építési szolgáltatásokat kell összeszámolni.

Mikor kell bejelenteni és befizetni a levont adót?

A szolgáltatás igénylőjének annak a hónapnak a letelte után 10 nappal, amelyben az ellenértéket kifizette (bejelentési időszak), bevallást kell benyújtania hivatalos előírt nyomtatványon a szolgáltatóra nevére illetékes adóhivatalnál. A bevallásban egyenként meg kell adni a szolgáltatónak a bevallási időszakban fizetett ellenértékeket, és azokból kell kiszámítani az adóbevallási időszakra az adólevonás összegét.

Az adólevonás összege a bevallási időszak lejárt utáni 10. napos esedékes és a szolgáltatóra nevére illetékes adóhivatali pénztárnál a szolgáltató számlájára fizetendő be. Az adóhivatali pénztár adatai a <http://www.finanzamt.de> címen hívhatók le.

Az adóösszeg levonását nem csupán az építési szolgáltatás elszámolásakor kell fogyanatosítani. A törvény értelmében ugyanis a szolgáltatást igénylőnek a szolgáltató részére történő minden egyes fizetése ellenszolgáltatásnak tekintendő. A bevallásban ezért fel kell tüntetni a bevallási időszakban történt előleg- vagy részletfizetéseket is. Az ellenérték utólagos növekedésekor csupán az előző bevallás és a bevallási időszakban fizetett magasabb összeg közötti különbözetet kell bevallani. (EStG 48a. § (1) bekezdés) Az ellenérték csökkentésekor nem kell helyesbítést végezni.

Hogyan történik az adólevonás elszámolása a szolgáltatóval?

A szolgáltatást igénylőnek az ellenszolgáltatásokról eszközölt adólevonásról írásban el kell számolnia a szolgáltatóval. Ennek során meg kell adni a következőket:

1. a szolgáltató neve és címe,
2. a számla dátuma, a fizetett ellenérték számlaösszege, ill. összege és a fizetés napja,
3. az adólevonás összege, valamint
4. az adóhivatal, amelynek bevallották a levont összeget.

Az elszámolási bizonylat nem adóigazolás. A szolgáltató részéről az adóhivatalnál történő bemutatása ezért nem indokolja a levont összeg beszámításának vagy megterítésének igényét. Megkönnyíti azonban az adóhivatalban a levont összeg beszámítását.

Mibe számítják be az adólevonas összeget a szolgáltatónál?

Ha a szolgáltatást igénylő a levonas összeget megtartotta és bevallotta, akkor a szolgáltatóra nevezve illetékes adóhivatal beszámítja azt a szolgáltató által fizetendő adóba, megpedig egymás után az alábbiak szerint:

1. a szolgáltató reszeről az EStG 41a. § (1) bekezdése szerint visszatartott és bevallott beradóba,
2. a szolgáltató által a jövedelem- vagy társasági adóra fizetendő előlegekbe. A beszámítás csak azon az adózási vagy adókvetési időszakon belüli előlegfizetési időszakokra történhet, amelyben az építési szolgáltatást teljesítettek. Ezen túlmenően az előlegfizetésekre történő beszámítás nem vezethet megterítéshez,
3. annak az adózási vagy adókvetési időszaknak a jövedelem- vagy társasági adójába, amelyben a szolgáltatást teljesítettek, valamint
4. maga a szolgáltató által az adólevonásos eljárás szerint az építési szolgáltatások esetében bevallandó és fizetendő adólevonási összegekbe.

Az adóhivatal elutasíthatja a beszámítást, ha a bevallott adólevonási összeg nem került befizetésre, és indokolt annak feltételezése, hogy visszaelesről van szó.

Milyen feltételek mellett terítik meg a szolgáltatónak az adólevonas összeget?

A szolgáltató kerelmere az illetékes adóhivatal megteríti a szolgáltatónak az adólevonas összeget. Ennek az előfeltetele, hogy a szolgáltató nem köteles beradóbevallást leadni, a jövedelem- vagy társasági adó kvetése nem jöhet számításba, vagy a szolgáltató hihetővé teszi, hogy az adókvetes időszakában nem keletkezik biztosítandó adóigeny. Ha a megterítést azért kerelmezik, mert a kettős adóztatási egyezmény szerint az ellenertek belföldön nem adóztatandó, akkor a szolgáltatónak a ra nevezve külföldön illetékes adóhatóság igazolásával bizonyítania kell, hogy ott van a székhelye (EStG 48d. § (1) bekezdésének 4. mondata).

A visszaterítési kerelmet hivatalosan előírt minta szerint kell benyújtani, megpedig legkesőbb annak a második naptari evnek lejartaig, amely arra az evre következik, amelyben az adólevonas összeget bevallottak. Ha a kettős

adóztatási egyezmény hosszabb időt engedelyez, akkor ez az idő a mervadó.

Hogyan kaphat a szolgáltató mentesítést az adólevonas alól?

Abban az esetben, ha az ellenertek meghaladja az 5.000 € ill. 15.000 € adómentességi hatart, akkor sem kell a szolgáltatást igénylőnek az adólevonast foganatosítania, amennyiben a szolgáltató az ellenszolgáltatás időpontjában ervényes adófelmentési igazolást benyújtja neki.

A szolgáltató formához nem kötött kerelmere az illetékes adóhivatalnak hivatalosan előírt nyomtatvány szerint adófelmentési igazolást kell kiallítania számára. Ennek az előfeltetele, hogy belföldi atveteli meghatalmazott legyen kijelölve, és a biztosítandó adóigeny ne latsszon veszelyeztetettnek. Azokat a legfontosabb veszelyeztetési tényallasokat, amelyek az adómentesítési igazolás megtagadásához vezethetnek, az EStG 48b. §-a (1) bekezdésének 2. mondata tartalmazza:

1. A szolgáltató nem teljesíti bejelentési kötelezettseget az AO Adórendszer 138. §-a szerint.

Ennek az előírásnak értelmében egy ipari üzem vagy üzemhely megnyitása vagy athelyezése hivatalosan előírt nyomtatványon bejelentendő az önkormányzatnal, amely masolaton ertesíti az illetékes adóhivalt. Ennek a bejelentésnek az elmulasztása megakadalyozza a szolgáltató üzemének vagy üzemhelyének adózási nyilvantartását. Az adóhivatal ilyen körülmények között nem adhat ki adómentesítési igazolást.

2. A szolgáltató nem teljesíti felvilagosítási és közlési kötelezettseget az AO Adórendszer 90. §-a szerint.

Az adómentesítési igazolás kiadására vonatkozó irasbeli kerelem nincs előírva. Az adóhivatal azonban különöskeppen olyan szolgáltatók esetében, akiket eddig adózas tekintetében nem tartanak nyilvan, kerdőiv segitsegevel felmeri a szükséges adatokat annak a kerdésnek vizsgalata celjaból, hogy adólevonással biztosítandó igények varhatók-e és hogy szükség van-e az adózási nyilvantartásra. Ha ezeket az adatokat nem vagy nem hiánytalanul közlik, akkor az egyedi esetek körülményeitől függően a felvilagosítási és közreműködési

kötelesek megsejtéséből kell kiindulni. A szolgáltató ebben az esetben nem igényelhet adómentesítési igazolást.

3. A külföldi szekhelyű szolgáltató az adózási illetekessegét nem az illetekes külföldi adóhatóság igazolasával bizonyítja be.

A fent felsorolt es a törvényben kifejezetten megnevezett tényallasokon kívül akkor is fennforoghat a biztosítandó adókövetelés veszelyeztetése, ha tartós adóhatrány all fenn, vagy valótlan adatokat allapítanak meg az adóbevallasban es adónyilatkozatban, vagy a szolgáltató ezeket ismetelten nem, vagy nem időben adja le.

Olyan szolgáltató részere, aki előadja, hogy csak rövid idejű belföldi tevékenysége miatt nem all fenn biztosítandó adóigeny, az adóhivatal abban az esetben adjon adómentesítési igazolást, ha a szolgáltató által előadottak megalapozottak, es nem allnak ellentetben az adóhivatal egyéb ismereteivel.

Ha nem teljesítik az adómentesítési igazolas kiadására vonatkozó kerelmet, akkor az adóhivatal az indokok megadása mellett elutasító döntést hoz.

Meddig es milyen terjedelemben ervényes az adómentesítési igazolas?

Az adóhivatal a kiállításától számítva legfeljebb 3 éves ervényességi idejű adómentesítési igazolást ad. Rövidebb időszakot is megszabhat, vagy egy projektre vonatkoztatott adómentesítési igazolást allíthat ki, ha az az egyedi eset körülményei alapján celszerű. Olyan esetekben is, amelyekben az adómentesítési igazolást egy bizonyos megbízásra adják ki, ervényességi ideje határidőhöz köthető.

Hogyan járjon el a szolgáltató es a szolgáltatást igénylő az adómentesítési igazolással?

Annak érdekében, hogy a szolgáltatást igénylő eltekinthessen az adólevonástól, a szolgáltatónak – meg mielőtt az építési szolgáltatásért ellenszolgáltatás történt volna – be kell nyújtania az adómentesítési igazolást. Ha az adómentesítés nincsen korlátozva egy meghatározott építési szolgáltatásra, akkor elegendő az igazolás másolatának benyújtása. Ha azonban az igazolás egy meghatározott építési szolgáltatásra vonatkozó korlátozást tartalmaz, akkor a szolgáltató köteles az illetekes

adóhivatal által kiállított igazolást a megnevezett igénylőnek eredetiben átadni.

Az igazolás benyújtott másolatát, ill. az eredeti igazolást a szolgáltatás igénylőjének kell megőriznie.

Visszavonhatja, vagy visszaveheti az adóhivatal az adómentesítési igazolást?

Az igazolást alapvetően csak a visszavonás fenntartásával adják ki. A visszavonás akkor jöhet szóba, ha az adóhivatalnak oka van annak feltetelezésére, hogy az adómentesítési igazolás további ervényessége esetén az adóigenyek veszelyeztetése következik be.

Ha az adómentesítési igazolás egy meghatározott építési szolgáltatásra volt korlátozva, akkor az adóhivatal közli a szolgáltatás igénylőjével a visszavonást es azt az időpontot, amikortól kezdve az igazolás már nem használható. Az ez után az időpont után esedekes ellenszolgáltatások adólevonás alá esnek, ha azok értéke meghaladja a mervadó bagatellhatárt.

Ha a kiadott igazolás jogellenes, akkor az adóhivatalnak az AO Adórendszabály 130. §-a szerint vissza kell vennie az igazolást. Az adóhivatal ebben az esetben is értesíti az igazolásban megadott szolgáltatásigénylőt (EStG 48b. § (4) bekezdés). A visszavételnek az a következménye, hogy a szolgáltatás igénylőjének be kell pótolnia az adólevonást a megnevezett építési szolgáltatás alapján előzőleg teljesített ellenszolgáltatások után. A visszavételt a szolgáltatás igénylőjének a visszavétel után teljesítendő következő ellenszolgáltatásnál kell foganatosítania.

Felel a szolgáltatás igénylője a levont összeg befizetéséért?

Az EStG 48a. §-ának (3) bekezdése szerint a szolgáltatást igénylő felel a be nem fizetett vagy túl alacsony összegben befizetett adólevonásért. Ennek során lenyegtelen az, hogy a szolgáltatás igénylője hibás-e vagy sem. A felelősségi eljárás során sem hivatkozhat arra, hogy az ellenérték a szolgáltatótól a kettős adóztatási egyezmény szerint belföldön nem adóztatható meg, mivel az EStG 48d. §-ának (1) bekezdése szerint az adólevonási eljárás az egyezmény figyelembe vétele nélkül hajtható végre. A felelősség miatti igénybevitel akkor is lehetséges, ha az adóalany személye nem ismert.

A szolgáltatást igénylő nem felelős, ha az ellenszolgáltatás időpontjában rendelkezésre állt olyan adómentesítési igazolás, amelynek jogszerűségében megbízhatott. Nem szabad azonban különösen akkor megbízni az adómentesítési igazolásban, ha azt tisztességtelen eszközökkel vagy hamis adatokkal szereztek meg, és ő erről tudott, vagy durva gondatlanság következtében nem tudott.

Milyen előnyökkel jár az adólevonási eljárás a szolgáltatás igénylője számára?

Az adólevonási eljárás elsőbbséget élvez az EStG 50a. §-ának (7) bekezdése szerinti levonási rendelkezéssel szemben. Ez a rendelkezés ezáltal építési szolgáltatásoknál nem kerül alkalmazásra.

Ha a szolgáltatás igénylője teljesítette az adólevonási összeg bevallására és befizetésére vonatkozó kötelezettséget, vagy ha az ellenszolgáltatás időpontjában érvényes adómentesítési igazolás állt rendelkezésre, akkor az AO Adórendszabály 160. §-a (1) bekezdésének 1. mondata nem alkalmazandó. Ezáltal az érintett ellenszolgáltatás tekintetében elmarad az üzemi kiadások levonásának megtagadása.

Abban az esetben is, ha az adóhivatal megállapítja, hogy az ellenszolgáltatást nem építési szolgáltatásért, hanem munkavállalók atengedéseért teljesítettek, elmarad az üzemi kiadások levonásának megtagadása, amennyiben a szolgáltatás igénylője bevallotta és befizette az adólevonási összeget. A kölcsönvevőként történő igénybevetel az EStG 42d. §-ának (6) és (8) bekezdése szerint ugyiszint kizárt. Ez nem érvényes abban az esetben, ha a megbízó és a megbízott visszaelőn együttműködik. Ha a kölcsönvevő az EStG 48. §-ának (2) bekezdése szerinti adólevonást nem fogatosította, mert az ellenszolgáltatás időpontjában adómentesítési igazolás állt rendelkezésre, akkor ezek a tehermentesítő hatások csak abban az esetben következnek be, ha a kölcsönvevő az adómentesítési igazolás jogszerűségében megbízhatott. Ebből azonban csak kivételes esetekben lehet majd kiindulni, mert a kölcsönvevő a szolgáltatás igénylőjeként rendszerint tud arról, vagy csak durva gondatlanság következtében nem tud arról, hogy az igazolást tisztességtelen eszközökkel vagy hamis adatokkal munkavállalók atengedése és nem építési szolgáltatásra szereztek meg. A kölcsönvevő vonatkozásában illetékes adóhivatal ebben az esetben nem hozhat döntést a felelőssegről az EStG 48a. §-ának (3) bekezdése szerint, mivel nem építési szolgáltatásról

van szó; ezzel szemben a kölcsönvevő felelőssegere vonatkozó előírások (EStG 42d. § (6) és (8) bekezdés), valamint adott esetben az AO Adórendszabály 160. §-a szerinti rendelkezések kerülnek alkalmazásra.

Melyik adóhivatal illetékes az adólevonási eljárás vonatkozásában?

Építési szolgáltatások esetén nem a szolgáltatást igénylő (megbízó) adóhivatala, hanem a szolgáltató (megbízott) vonatkozásában helyileg illetékes adóhivatal kezeli az adólevonást.

- Ennel az adóhivatalnál kell bejelentenie és befizetnie a szolgáltatást igénylőnek az adólevonás összeget (EStG 48a. § (1) bekezdés),
- ez az adóhivatal hoz döntést a be nem fizetett vagy túl kis összegben fizetett adólevonással kapcsolatos felelőssegről (EStG 48a. § (3) bekezdés 4. mondat),
- ez az adóhivatal adja ki a szolgáltató kérelmére az adómentesítési igazolást, valamint ez illetékes az igazolás visszavonásaért vagy visszaveteleért (EStG 48. §),
- ez az adóhivatal számítja be a levont összeget a szolgáltató által fizetendő adóba (EStG 48c. § (1) bekezdés),
- ez az adóhivatal teríti vissza a szolgáltató számára kérelemre az adólevonás összeget (EStG 48c. § (2) bekezdés) és
- ez illetékes az adólevonás ellenőrzéseért (EStG 48a. § (4) bekezdés összeköttetésben az 50b. §-sal).

Melyik adóhivatal illetékes helyileg a szolgáltatóra (megbízottra) nézve?

1. Ha a szolgáltató vállalkozó lakóhelye vagy annak hiányában szokasos tartózkodási helye belföldön van, akkor az az adóhivatal illetékes, melynek körzetében annak lakóhelye vagy szokasos tartózkodási helye található. Ha a szolgáltató vállalat belföldi székhelyű és ügyvezetésű társaság vagy személyi egyesülés, akkor az az adóhivatal illetékes, melynek körzetében az ügyvezetés található.

akkor központi illetékeség all fenn Nemetország területen. Ezt az alábbi tablat tartalmazza:

Ajanlatos erdeklődni a szolgáltatónal, hogy melyik adóhivatal (adóhivatali penztar) illetékes a szolgáltatóra nevezve. Ezek az adatok es az illetékes adóhivatali penztarra vonatkozó adatok a <http://www.finanzamt.de> cimen hivhatók le.

2. Ha a szolgáltató vállalkozó lakóhelye külföldön van, ill. ha a szolgáltató vállalat (testület vagy személyi tarsasag) székhelye vagy ügyvezetese külföldön van,

Lakóhely, székhely vagy ügyvezetes	Illetékes
Belgium	Finanzamt Trier
Bulgaria	Finanzamt Neuwied
Dania	Finanzamt Flensburg
Esztorszag	Finanzamt Rostock
Finnország	Finanzamt Bremen
Franciaország	Finanzamt Offenburg
Egyesült Királyság	Finanzamt Hannover-Nord
Görögország	Finanzamt Berlin Neukölln
Irorszag	Finanzamt Hamburg-Nord
Olaszország	Finanzamt München
Horvátország	Finanzamt Kassel-Hofgeismar
Lettország	Finanzamt Bremen
Liechtenstein	Finanzamt Konstanz
Litvania	Finanzamt Mühlhausen
Luxemburg	Finanzamt Saarbrücken Am Stadtgraben
Macedonia	Finanzamt Berlin Neukölln
Hollandia	Finanzamt Kleve
Norvégia	Finanzamt Bremen
Ausztria	Finanzamt München
Lengyelország - betűk A - G - betűk H - L - betűk M - R - betűk S - Z *	Finanzamt Hameln Finanzamt Oranienburg Finanzamt Cottbus Finanzamt Nördlingen
Portugalia	Finanzamt Kassel-Hofgeismar
Romania	Finanzamt Chemnitz-Süd
Oroszország	Finanzamt Magdeburg
Svédország	Finanzamt Hamburg-Nord
Svajc	Finanzamt Konstanz
Szlovakia	Finanzamt Chemnitz-Süd
Spanyolország	Finanzamt Kassel-Hofgeismar
Szlovenia	Finanzamt Oranienburg
Csehország	Finanzamt Chemnitz-Süd
Törökország	Finanzamt Dortmund-Unna
Ukrajna	Finanzamt Magdeburg
Magyarország	Zentralfinanzamt Nürnberg
Feherország	Finanzamt Magdeburg
Amerikai Egyesült Államok	Finanzamt Bonn-Innenstadt
Az előbbieken fel nem sorolt országok	Finanzamt Berlin Neukölln

* első levél utolsó név vagy cégnév.

Az ESTG Jövedelemadó-törvény 48. §-a (1) bekezdésének hatálya alá esnek különöskeppen az alábbiakban felsorolt ágazatok építési szolgáltatásai, de csak akkor, ha építmények előállítására, javítására, karbantartására, átalakítására vagy felszámolására szolgálnak.

Építőüzemi rendelet 1. §

(1) ...

(2) üzemek es üzemi reszlegek az (1) bekezdés értelmében azok, amelyekben különöskeppen az alábbi munkákat végzik:

1. Nedvesseg elleni szigetelési munkák
2. Talajrendezési es víztelenítési munkák, mint például telkek es művelhetővé teendő földek, az aroktisztítási es rözsemű-építési munkákkal, talajvíztelenítő csővezeték fektetésével, valamint vízvezető es zsilipberendezések építésével bezárólag
- 2a. Építmények es épületeszek azbesztmentesítési munkái
3. Épületeszek szarítási munkái, amelyek a falazat szerkezetére kifejtett hatással a nedvesseg elvonására szolgálnak, műanyagok vagy vegyszerek felhasználásával is, valamint kondenzátorok beépítésével
4. Beton- es vasbetonmunkák, a betonvedelmi es betonfelújítási munkákkal, valamint a vasalási munkákkal bezárólag
5. Furómunkák
6. Kutepítő munkák
7. Vegyi talajszilárdítás
8. Szigetelési munkák (például hő-, hideg- es zajvedelmi, hangnyelző-, hangjavító- es hangnemesítő munkák), beleértve az tartószerkezetek készítését, valamint a műszaki szigetelési munkákat, különöskeppen műszaki berendezéseken, valamint közúti, legi vízjárműveken
9. Földmozgató munkák, mint például utépítési, meliorációs, földnyerő, töltésepítő, vadpatak-szabályozási es lavinavedelmi munkák, sportpályaépítés, valamint hangvedelmi falak es útszegélyek készítése közlekedési utak mentén
10. Alapzatkiegyenlítő munkák, mint például cement, aszfalt, anhidritcement, magnezit, gipsz, műanyagok es hasonló anyagok felhasználásával végzett munkák
11. Homlokzati építőmunkák
12. Előre gyártott elemekkel végzett munkák, mint például előre gyártott elemek beépítése vagy összeillesztése építmények előállítása, javítása, karbantartása vagy átalakítása céljából; továbbá előre gyártott elemek előállítása, ha ezeket tulajdonos részben az üzem, ugyanannak a vállalatnak egy másik üzeme vagy vállalati egyesülesen belül - a jogi formától függetlenül - legalább egy társasági tag üzeme épít össze vagy be; ez nem terjed ki betonból vagy faból készült előre gyártott elemek előállítására előre gyártott faelemekből készült építmények letesítésére, valamint szigetelő elemek előállítására stacioner üzemi jellegű masszív, helyhez kötött es tartósan berendezett munkahelyek letesítésére; a 2. § 12. pontját ez nem érinti
13. Tűzhely-, valamint kályha- es kemencemunkák
14. Csempe-, lap- es mozaikrakó es -fektető munkák
- 14a. Fugazási munkák építményeken, különöskeppen burkolt teglafalazatok, valamint beépített reszek es teglafalazatok közötti illesztések fugazása, továbbá mindennemű tartósan rugalmas es plasztikus fugazás
15. Vasalt üvegbetonmunkák, valamint üvegből készült építőelemek falazása es fektetése
16. Vagányépítés
17. Nem raktározható építőanyagok előállítása, mint például beton- es habarcskeverékek (szállított beton es készhabarcs), ha az előállított építőanyag tulajdonos részével az előállító üzem építkezéseit, ugyanazon vállalat egy másik üzemenek építkezéseit vagy vállalati egyesülesen belül - a jogi formától függetlenül - legalább egy társasági tag üzemenek építkezéseit látják el azzal
18. Magasepítési munkák
19. Épületeszekeken végzett favedelmi munkák
20. Csatornák (torkolati művek) építési munkái
21. Kőművesmunkák
22. Cölöpözési munkák

23. Csővezetek-epitesi, csővezetek-melyepitesi, kabelvezetek-melyepitesi munkak, valamint talajpreseles
 24. Akna- es alagutepitesi munkak
 25. Zsaluzasi munkak
 26. Kemenyepitesi munkak
 27. Robbantasi, bontasi es romtalanitasi munkak; nem vonatkozik olyan bontasi es roncsasznositasi munkakra, melyek tulnyomó tevenysege nyersanyagok nyeresere vagy bontasi anyagok ujrafeldolgozasara szolgal
 28. Acelhajlitó es acelfonó munkak, amennyiben azokat az üzemet vagy az epitkezés mas epitesi szolgáltatásainak teljesitesehez vegzik
 29. Pólyázó munkak
 30. Kőfaragó munkak
 31. Ütepitő munkak, mint peldaul kő-, aszfalt-, beton- es fekete burkolatu utepitesi munkak, mindennemű utkövező munkak, uttestjelző munkak; tovabba a keverek előallitasa es feldolgozasa, ha a keverek tulnyomó reszevel az üzemet, ugyanazon vállalat másik üzemet vagy vállalati egyesületeken belül – a jogi formától függetlenül – legalabb egy tarsasagi tag üzemet latják el
 32. Üthengerlő munkak
 33. Stukkó-, vakoló, gipszelő es rabicfalazó munkak, beleertve az tartószervezetek es vakolathordozók felerősitese
 34. Mozaikpadló-munkak
 35. Melyepitesi munkak
 36. Szarazfalazasi es szerelőepitkezési munkak (peldaul fal- es mennyezetbeepites, valamint fal- es mennyezetburkolatok) beleertve a tartószervezetek es a vakolathordozók felerősitese
 37. Padlóburkolatok fektetese mas epitesi szolgáltatásokkal összeköttetesben
 38. Epítőipari gepek kölcsönzése kezelőszemelyzettel, ha a kezelőszemelyzettel kölcsönzött epítőipari gepeket epitesi szolgáltatások teljesitese hasznalják
 - 38a. Hőszigetelő együttműködő rendszereken vegzett munkak
 39. Vízű-epitesi munkak, víztartasi munkak, vízepitesi munkak (peldaul víziut-epites, vízmeder-epites, zsilipepites)
 40. Acsmunkak es epitesi famunkak, amelyeket az acsszakma kereteben vegeznek
 41. Epitesi felvonók felallitasa
- (3) Az (1) bekezdés értelmeben vett üzemeknek es üzemi reszlegeknek tekintendők azok az üzemek is,
1. amelyek allványokat allitanak fel,
 2. amelyek a tetőfedő szakmához tartoznak.
- (4) Az (1) bekezdés értelmeben vett üzemek es üzemi reszlegek, tovabba azok a kert- es tajepitesi üzemek is, amelyekben az alábbi munkakat vegzik:
1. közkertek, parkok es zöldterületek, valamint sportpalyak es játszóterek, tovabba temetők letesitese
 2. a teljes külső környezet kialakitasa a lakasepitesben, közepületeknel, különöskeppen iskolaknal, kórhazaknal, uszodaknal, közuti, autópalya menti es vasuti letesitmenyeknel, repülőtereken, laktanyak környeken
 3. töltes-, domb- es hegyoldal-, hanyó- es rezszűbiztositas, beleertve a rőzsemű-epitese
 4. mindenfajta mernökbolögiai munkak
 5. mindenfajta vedőnövényzet ültetese
 6. talajvíztelenites (drenázs)
 7. melioráció
 8. földnyeres es rekultiváció
- (5) Az (1) bekezdés értelmeben vett üzemek es üzemszervegek ki vannak zárva az egész evi epítőipari foglalkoztatás támogatásából, ha ahhoz az elhatárolható es említésre méltó csoporthoz tartoznak, amely csoportban a (2)-(4) bekezdés szerinti bevonás nem vezet az egész evi epitesi tevenysege megelenküléséhez.

Epítőüzemi rendelet 2. §

Az egész evi foglalkoztatást kiváltképpen az alábbi üzemek esetében nem támogatják:

1. az épület- es vasvedelmi szakmában
2. a betonarut es mozaikpadló-arut gyártó szakmában, hacsak nem vegeznek azok üzemi reszlegeiben rendeltetésük alapján tulnyomó részt epitesi szolgáltatásokat az 1. § (1) es (2) bekezdésének értelmeben
3. a homlokzattisztításnal

4. a padlófektető és parkettázó szakmában
5. az üvegecsszakmában
6. a szerelőszakmában, különöskeppen a badogos, klímaberendezés-építő, gaz-, víz-, fűtés-, szellőzés- és villamos szerelő szakmában, valamint a villámvedelmi és földelő berendezések szerelésénél
7. a festő- és lakkozó kezműves szakmában, hacsak nem vegeznek tulnyomó részt építési szolgáltatásokat az 1. § (1) es (2) bekezdésének értelmében
8. a természetes- és műkőiparban, valamint a kőfaragó kezműves szakmában
9. a vizes kotrasoknál
10. a cserepkalyharakó és legfűtesszerelő szakmában
11. a savvedelmi építőiparban
12. az asztalosszakmában, valamint a famegmunkáló és fafeldolgozó iparban, beleértve az előre gyártott faelemek iparat, amennyiben nem tulnyomó részt előre gyártott elemekből folyó, szigetelő, szárazepítő és szerelő építkezési munkákat vagy acsmunkákat vegeznek
13. a kimondottan acél-, vas-, fém- és könnyűfémiparban, valamint munkavezetetek, legvezetetek, helyi hálózati vezetetek és kábelvezetetek szerelésénél
14. továbbá olyan üzemeknél, melyek betonűritő berendezéseket üzletszerűen bocsátanak rendelkezésre.